

[Inger Gautier Schmit.]

at forstaa, at det er ikke det danske Folk, der staar bag ved dette Krav om en øget Oplæring i Prævention i den danske Befolkning.

For nylig har Spørgsmaalet om seksuel Oplæring, i det hele taget Undervisning i Seksuallære, jo været fremme ved, at en københavnsk Skolelærer havde povet sig saa langt ud, at Myndighederne herinde maatte give ham hans Afsked. Denne Afsked skulde rimeligvis have været givet allerede for nogle Aar siden, det skal jeg ikke blande mig op i. Men Spørgsmaalet kom jo frem, og forskellige Tilkendegivelser hørtes baade for og imod. Jeg tror alligevel, at man skal benytte denne Lejlighed, hvor mange dygtige Skolefolk udtalte sig imod Undervisning i Seksuallære i Folkeskolen, til at lade dette Spørgsmaal hvile, thi det tjener det bedst. Man kan ikke paa dette Omraade finde en fælles Linie at gaa frem efter. Det er et dybt personligt Spørgsmaal, hvordan den enkelte klarer det over for sig selv, endsig lærer andre det, og Børn er saa forskelligt indstillede, at det vil være umuligt at finde en Faktor, hvori alle kan gaa op.

Jeg beder derfor om, at man med Hensyn til dette Spørgsmaal i Folkeskolen opretholder den Ro, der hidtil har været om denne Sag. Dermed har jeg ikke sagt, at man ikke har nogen som helst Midler i Hænde til at give Børnene en ganske naturlig Undervisning om det menneskelige Legemes Foreteelser. Men hele dette Krav om Undervisning i seksuel Hygiejne er igen et Led i den efter min Mening abnorme Mentalitet, der er fremme i Tiden, en Mentalitet, der kredser om disse Spørgsmaal og mener, at alle andre Mennesker er lige saa optaget af dem som vedkommende selv. Jeg beder derfor paa danske Forældres, paa mange danske Forældres Vegne om Ro om dette Spørgsmaal i Barneskolen, og maa vi være fri for alle disse Reklamer rundt omkring! Det kan ikke være Lovens Mening; jeg tror heller ikke, det kan have været Justitsministerens Mening. Hvis det er Loven, der ikke kan bremse her, beder jeg Justitsministeren om at lave denne Lov om.

Kjær: Som man maaske vil vide, blev der i Sommeren 1914 nedsat en Kommission, hvis Opgave det skulde være at undersøge Mulighederne for og eventuelt fremkomme med Forslag om Bygning af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst. Kommissionen endte sit Arbejde i Foraaret 1916 og afgav Betænkning, en Betænkning, som den da-

værende Trafikminister i alt væsentligt fulgte i det Forslag, han stillede i Begyndelsen af Aaret 1917, et Forslag, der gik ud paa, at der skulde bygges to Fiskerihavne, en ved Hirtshals og en ved Hanstholm samt en Læmole ved Løkken. Det er denne sidste og de Forhold, som knytter sig dertil, jeg gerne vil have Lov til at sige nogle Ord om. Efter det af Kommissionen stillede og af Ministeren tiltraadte Forslag skulde Molen være 200 Meter lang, den skulde anlægges i en Afstand af 100 Meter fra Strandbredden, og der skulde fra Land og ud til Molen føres en Træbro, dog paa en saadan Maade, at Strømmen kunde gaa inden om Molen. Udgifterne til Anlægget var anslaaet til 500 000 Kr. Den lokale Fiskeriforening havde, inden Forslaget forlod Kommissionen, haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen, og i denne Udtalelse, der er optaget som Bilag til Kommissionsbetænkningen, er der gjort Rede for, hvilke Ønsker og Forventninger man stiller til Moleanlægget, men man har tillige gjort opmærksom paa, hvorledes Molen formentlig maatte bygges, om disse Ønsker og Forventninger skulde blive opfyldt. Og hvad man da ventede af Anlægget, var dette, at der langs Molens nordre Side vilde danne sig et Løb, som Baadene kunde benytte ved Søsætning og Landing. Endvidere haabede man paa, at man kunde benytte Molen til Fortøjning, ikke alene af Baadene, men ogsaa af Hyttefadene. Endelig og ikke mindst ønskede og haabede man, at Molen vilde kunne danne Læ ved Fiskeribaadenes Landing, saa dette kunde ske uden alt for stor Risiko for Liv og Redskaber.

Hvad jeg her har nævnt, er de Forventninger, Fiskerne nærede, men man nøjedes, som sagt, ikke med at fremhæve dem, man gav tillige Anvisning paa, hvorledes disse Forventninger formentlig vilde kunne opfyldes, idet man fremhævede forskellige Ting som nødvendige ved Molebyggeriet; og hvad man der fremhævede, var især fire Ting: 1) Molen skulde være 400 m lang, 2) dens Hovedretning skulde være vestlig, men med den yderste Ende bøjet mod Nord, 3) inden for Molen skulde der være et Gennemløb, over hvilket der skulde føres en Bro, som i øvrigt skulde forbinde Molen med Land, og 4) skulde der ud over Broen og Molen føres et Tipvognsspor, som kunde benyttes ved Transport af Redskaber og Fangst. Til disse Ønsker blev der i det store og hele ikke taget noget Hensyn. Man vedtog Forslaget, som det forelaa fra Kommissionens og Ministerens Haand. Man tog fat